

Blogy učitelka na blogu

Připravila a z blogů na Metodickém portálu www.rvp.cz sestavila Jitka Arazimová, autorka pracuje ve Výzkumném ústavu pedagogickém v Praze

To byl zase dneska mazec! 7. B jako utržená ze řetězu, pak ty písemky... nesu si toho plnou tašku. Kdyby se člověk aspoň doma mohl vypovídat, ale ty moje nářky a moudra už nikdo neposlouchá. Možná bych se mohla konečně zkusit podívat na ten učitelský portál rvp.cz, jak mi radily holky v kabinetě. Obě prý „blogují“ a moc si to užívají. No, v jejich věku si to můžou dovolit, že. Pořád na to musím myslet – co to asi je, blogovat... Já s počítačem zrovna nekamarádím, ale připojit se dokážu, nebude to horší než napsat e-mail. Tak, zadám si www.rvp.cz, nahoře je napsáno blogy – klik a jsem tu. Copak tady máme?

K výzkumu PISA se vyjadřuje Ondřej Hausenblas:

„Copak ty výsledky čtení – ale ta nuda, ta zabráni dětem nejen získat chuť a dovednost číst, ale vůbec učit se, zlepšovat se, pečovat o svou vzdělanost. (...) A druhý faktor určitě je prostředí školy: vnitřek, vybavení, provoz a režim školy taky moc ovlivňuje, jestli upadne do nudy, nebo se nám bude chtít se do něčeho zajímavého pustit a namáhat se s tím trochu. A to platí i o vlivu prostředí na učitele. I hezky vyzdobené a udržované školy u nás většinou nesou rysy kasáren! (...) A poslední, nudubudící faktor: osobnosti mnoha učitelů. I poctiví a kdysi pedagogicky zdatní učitelé u nás bývají unavené, usmýkané, často odborně už vyčerpané bytostí, otrávanou byrokracií, časovým presem, dozorováním, vyplňováním.“

Moje řeč! A tady je něco k žákovským knížkám od Zdeňka Broma:

...„Upřímně se ale přiznám, že by mne mnohem více potěšilo, kdyby se rodič hned nepídil jenom po žákovské knížce, ale aby se svého juniora především zeptal: ‚Co ses dnes nového dozvěděl?‘ ‚Na co ses dnes ve škole zeptal?‘ Tyto otázky prý kladla po návratu ze školy jednomu nositeli Nobelovy ceny jeho maminka. Už si nevzpomínám, kde jsem to četl, ale vím, že mne to zaujalo, a proto jsem si to zapsal. Zdá se to jako blbost, ale v té otázce je skryt základní prvek motoru lidského poznání. Jako učitel už žákovskou knížku nemám. Zkousím se tedy sám sebe večer ptát: ‚Co jsem dnes nového žákům sdělil?‘ ‚Přivedl jsem je alespoň k jedné otázce?‘ ‚Na co se mne dnes ptali?‘“

To je fakt, souhlasím, stejně jako komentář Pavlínky Hublové:

„Krásná sebereflexe. Kéž by si podobně

otázky kladlo více lidí (a je v podstatě jedno, v jakém oboru pracují).“

A co Lukáš Bajer, který si chce letošní rok za katedrou pořádně užít? (taky bych chtěla!)

„Zamyslete se nad tím, co byste rádi v práci se žáky udělali. Něco, co by vám nepřišlo jako práce. Něco, na co byste se skutečně těšili. Popřemýšlejte o tom, co jste vždy s žáky chtěli podniknout, ale tak nějak vám vadilo, že na to nemáte čas... A jak to všechno sfouknout?... Vyberte si jednu jedinou věc, jeden jediný projekt, který by měl spatřit světlo světa. A udělejte všechno pro to, aby se tak stalo. Uvidíte, půjde to. A úspěch, úspěch je tou nejlepší motivací.“

Souhlasím. A chci mu to napsat. Chci napsat i jiné svoje názory. Hned jak opřím ty písemky, napíšu svůj první blog!

